

SIGDAL KOMMUNE

dok 165
200605491 01.12.06
Ki-501

Det Kongelige Kultur og Kirkepartement
Postboks 8030 Dep

0030 OSLO

Arkivkode	Vår ref.	Deres ref.	Dato
C80	S.nr: 06/01596-003 Sbh: KTF L.nr: 006801/06	2006/00296 KiF ILA	30.11.2006

STATEN OG DEN NORSKE KIRKE - HØRING

Viser til NOU 2006:2 om Staten og Den norske kirke, og oversender kopi av sak FS- 06/0060 behandlet av formannskapet i Sigdal kommune 23.11.2006.

Med hilsen

or Kjell Tore Finnerud
rådmann

S. Share

SIGDAL KOMMUNE
Formannskapet

MØTEBOK

Arkivsaknr.: 06/01596-002
Løpenr.: 006745/06
Arkivnr.: C80
Saksbeh.: Kjell Tore Finnerud

Styre/råd/utvalg Formannskapet	Møtedato 23.11.2006	Saksnr. FS-06/0060
-----------------------------------	------------------------	-----------------------

SAKSPROTOKOLL: STATEN OG DEN NORSKE KIRKE - HØRING

Formannskapets forslag til vedtak:

1. Hvilke overordnede prinsipper bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken ?

Overordnet prinsipp er at det skal være full religionsfrihet i Norge. Staten skal legge forholdene til rette for at alle livssyns- og trossamfunn får utøve sin virksomhet på lik linje. Vesentlig er å sikre en tilstrekkelig finansiering av de forskjellige livs- og trossamfunn.. Dette likhetsprinsippet forhindrer ikke at "den evangelisk-lutherske religion" fremstår som statens offisielle religion og er grunnlovs forankret.

2. Den norske kirke som statskirke.

Statskirkeordningen videreføres i dagens form. Dette sikrer en demokratisk utvikling av kirken som en inkluderende og likestilt folkekirke hvor det er plass til ulike syn samtidig som den gir garanti for bredde og mangfold. Statskirkeordningen sikrer en enhetlig og nasjonal religionsutøvelse med sin kontakt på de forskjellige nivåer i statsforvaltningen, En avvikling av statskirken vil lett kunne føre til en fragmentering av kirken. Det vil i sin tid føre til at mange som nå støtter opp om den brede folkekirken vil føle seg fremmedgjort.

Statskirkeordningen er og bør også i fremtiden fremstå som en viktig kultur og tradisjonsbærer i vårt land. Dette er spesielt viktig i en tid hvor samfunnet er under rask endring på nær sagt alle andre områder.

3. I hvilken lov bør Den norske kirke være forankret.

Om statskirkeordningen i sin nåværende form videreføres bør den være forankret i grunnloven. Ved å forankre kirken i det alminnelig lovverket vil den kunne bli utsatt for skiftende holdninger og strømninger i det til enhver tid sittende flertall på Stortinget. Dette vil bryte radikalt med kirken som kultur og tradisjonsbærer i forvaltningen av et evig budskap. En slik mulighet til å forandre kirkens rammevilkår "etter behov" vil utvilsomt bidra til en fragmentering av kirken over tid.

4. Hvordan bør Den norske kirke finansieres.

Den offentlige finansieringen av Den norske kirke bør videreføres. Det sikrer likhet mellom menigheter uten hensyn til om de er ressurssterke eller ressursvake. Konsekvensene av finansiering gjennom en eller annen form for medlemsavgift kan føre til et svært forskjellig kirkelig tilbud avhengig av hvor i landet en bor. Andre livssyn- og trossamfunn vil også dra nytte av en videreføring av dagens ordning.

5. Hvordan bør valgordningene og demokratiet være dersom statskirkeordningen avvikles?

Den pågående demokratiseringsprosessen må fortsette uavhengig av tilknytningsform til staten. Det er nødvendig å finne bedre valgordninger som sikrer at flest mulig av kirkens medlemmer deltar i valgene. En mulig ordning er å slå valgene til de forskjellige rådene sammen med valgene til kommuner, fylker og Storting. Valgene til rådene bør primært være direkte valg. Dette burde øke interessen og valgdeltagelsen.

6. Dersom statskirkeordningen avvikles, hva bør i så fall stå i § 2 (eller i en annen §) i Grunnloven i tillegg til prinsippet om religionsfrihet?

Avvikles statskirkeordningen bør § 2 i grunnloven sikre de politiske prinsipper som statsforfatningen bygger på; demokrati, rettsstaten og menneskerettighetene.

7. Hvem bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen?

Gravferdsordningen må være innrettet slik at den omfatter alle innbyggere. Den eksisterende ordning skaper trygghet og undersøkelser viser at publikum er tilfreds med ordningen. Det er derfor tjenlig at nåværende ordning opprettholdes ved at ansvaret tilligger den lokale kirke (menighetsråd eller kirkelig fellesråd).

8. Hvem bør eie og forvalte kirkebyggene?

Den lokale kirke bør fortsatt stå som eier av kirkebyggene. Det er både praktisk og naturlig at kommunen står for forvaltning og finansiering. I de fleste tilfeller vil befolkningen ha et eierskap til sin kirke og fortsatt er det vanlig med gaver og dugnadsinnsats for kirken. Dette er en tradisjon som kan svekkes om en velger andre ordninger. For kirker som krever midler ut over det normale, slik som listeførte kirker, stavkirker, middelalderkirker må staten ta et større ansvar for både finansiering og forvaltning. Dette vil sikre en bedre og mer langsiktig forvaltning av kirkebygg som er av historisk og kulturhistorisk."

Saken avgjøres av: Formannskapet

Vedlegg:

- Hefte Statskirke – om forholdet mellom staten og Den norske kirke.
- Spørreskjema til høringssaken.

Saksutredning

Det offentlige utvalget som har utredet forholdet mellom stat og kirke har avgitt sin utredning i NOU 2006:2 *Staten og den norske kirke*. Formålet med utredningsarbeidet var å skaffe grunnlag for å treffe beslutning om statskirkeordningen skal videreføres, reformeres eller avvikles. Med henblikk på dette formålet ble utvalget bedt om å vurdere statskirkeordningen i sin helhet, mulige eller ønskelige reformer innenfor ordningen og alternativ til statskirkeordningen. Utvalget skulle også vurdere ulike finansieringsordninger, gravferdsordninger, ordninger for ivaretagelse av fredede og verneverdige kirker og ulike eiendomsrettslige spørsmål.

Kultur- og kirke departementet v/Trond Giske har anmodet om høringsinstansenes syn på overordnede spørsmål som gjelder statskirkeordningen og den framtidige organiseringen og finansieringen av Den norske kirke.

Giske oppfordrer også til at det avholdes felles informasjons- og drøftingsmøter mellom fellestrådene og politisk hold i det enkelte lokalsamfunn, for å klargjøre hva som vil være best for lokalsamfunnet.

Høringsfrist er 1.12.2006.

Som grunnlag for drøftingene er det utarbeidet et hefte – *Statskirke – om forholdet mellom staten og Den norske kirke* - som presenterer hovedtrekkene ved utvalgets utredning og anbefalinger.

Formannskapet behandlet saksnr. 0060/06 den 23.11.2006**Behandling:**

Følgende ble lagt fram som forslag til vedtak:

”1. Hvilke overordnede prinsipper bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken ?

Overordnet prinsipp er at det skal være full religionsfrihet i Norge. Staten skal legge forholdene til rette for at alle livssyns- og trossamfunn får utøve sin virksomhet på lik linje. Vesentlig er å sikre en tilstrekkelig finansiering av de forskjellige livs- og trossamfunn.. Dette likhetsprinsippet forhindrer ikke at ”den evangelisk-lutherske religion” fremstår som statens offisielle religion og er grunnlovs forankret.

2. Den norske kirke som statskirke.

Statskirkeordningen videreføres i dagens form. Dette sikrer en demokratisk utvikling av kirken som en inkluderende og likestilt folkekirke hvor det er plass til ulike syn samtidig som den gir garanti for bredde og mangfold. Statskirkeordningen sikrer en enhetlig og nasjonal religionsutøvelse med sin kontakt på de forskjellige nivåer i statsforvaltningen, En avvikling

av statskirken vil lett kunne føre til en fragmentering av kirken. Det vil i sin tid føre til at mange som nå støtter opp om den brede folkekirken vil føle seg fremmedgjort. Statskirkeordningen er og bør også i fremtiden fremstå som en viktig kultur og tradisjonsbærer i vårt land. Dette er spesielt viktig i en tid hvor samfunnet er under rask endring på nær sagt alle andre områder.

3. I hvilken lov bør Den norske kirke være forankret.

Om statskirkeordningen i sin nåværende form videreføres bør den være forankret i grunnloven. Ved å forankre kirken i det alminnelig lovverket vil den kunne bli utsatt for skiftende holdninger og strømninger i det til enhver tid sittende flertall på Stortinget. Dette vil bryte radikalt med kirken som kultur og tradisjonsbærer i forvaltningen av et evig budskap. En slik mulighet til å forandre kirkens rammevilkår "etter behov" vil utvilsomt bidra til en fragmentering av kirken over tid.

4. Hvordan bør Den norske kirke finansieres.

Den offentlige finansieringen av Den norske kirke bør videreføres. Det sikrer likhet mellom menigheter uten hensyn til om de er ressurssterke eller ressursvake. Konsekvensene av finansiering gjennom en eller annen form for medlemsavgift kan føre til et svært forskjellig kirkelig tilbud avhengig av hvor i landet en bor. Andre livssyn- og trossamfunn vil også dra nytte av en videreføring av dagens ordning.

5. Hvordan bør valgordningene og demokratiet være dersom statskirkeordningen avvikles?

Den pågående demokratiseringsprosessen må fortsette uavhengig av tilknytningsform til staten. Det er nødvendig å finne bedre valgordninger som sikrer at flest mulig av kirkens medlemmer deltar i valgene. En mulig ordning er å slå valgene til de forskjellige rådene sammen med valgene til kommuner, fylker og Storting. Valgene til rådene bør primært være direkte valg. Dette burde øke interessen og valgdeltagelsen.

6. Dersom statskirkeordningen avvikles, hva bør i så fall stå i § 2 (eller i en annen §) i Grunnloven i tillegg til prinsippet om religionsfrihet?

Avvikles statskirkeordningen bør § 2 i grunnloven sikre de politiske prinsipper som statsforfatningen bygger på; demokrati, rettsstaten og menneskerettighetene.

7. Hvem bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen?

Gravferdsordningen må være innrettet slik at den omfatter alle innbyggere. Den eksisterende ordning skaper trygghet og undersøkelser viser at publikum er tilfreds med ordningen. Det er derfor tjenlig at nåværende ordning opprettholdes ved at ansvaret tilligger den lokale kirke (menighetsråd eller kirkelig fellesråd).

8. Hvem bør eie og forvalte kirkebyggene?

Den lokale kirke bør fortsatt stå som eier av kirkebyggene. Det er både praktisk og naturlig at kommunen står for forvaltning og finansiering. I de fleste tilfeller vil befolkningen ha et eierskap til sin kirke og fortsatt er det vanlig med gaver og dugnadsinnsats for kirken. Dette er en tradisjon som kan svekkes om en velger andre ordninger. For kirker som krever midler ut over det normale, slik som listeførte kirker, stavkirker, middelalderkirker må staten ta et større ansvar for både finansiering og forvaltning. Dette vil sikre en bedre og mer langsiktig forvaltning av kirkebygg som er av historisk og kulturhistorisk.”

Forslaget ble enstemmig vedtatt.

RETT UTSKRIFT BEKREFTES:

Prestfoss, den 27.11.2006

Kjell Tore Finnerud
Møtesekretær